

Wielkie miękkie wilki

Wielkie miękkie wilki mrużą senne oczy
Noc mija, śnieg znika, mgła mówi lepko
co się śniło glebie las zjada na śniadanie
całe gleby śnienie

Zaraz się podniosą

Wielkie miękkie wilki zlizą sen z łap,
mroki z grzbietów a potem sunąc
nad ściółką szepną wietrznym głosem:
Słyszysz? Słuchasz? Usłysz
rozpędzony puch

Używanie

Na białym paśmie trójbarwnej piłki plażowej
Przykazanie w piętnastu językach i trzech alfabetach
„Używać jedynie w obecności profesjonalisty”

Prawa przestrzeni miejskiej

Prawa rządzące mokrą, uliczną szarością
poruszaniem się w asfaltowym obrębie
Prawa zarządzające twoimi nogami w dziurawym bucie
i moją, prawą, co się pomiędzy niewprawnie wbija
Te prawa zabraniają nam tu stać
i całować się pod cuchnącą bramą
Strażnik prawa dopada nas w szumie
nakazując rozejście się w kierunku domów
wręcza nam upomnienie za całowanie na posesji
na której całować się wolno jedynie najemcom
właścicielom, ich gościom i psom (tylko na smyczy)
Te prawa poznajemy przemoczeni, nie mając gdzie się spożyć
Zagrażamy prywatnej przestrzeni do naszego na niej
pod groźbą surowych kar

Czego obawia się pisząca te słowa

Kości boi się bardzo, bardzo boi się pęknięcia ciała, braku ciągłości na polanie skóry. Krwi mniej. Bardziej rozszarpania. Braku napięcia, natężenia, samowoli ruchu. Przestraszonych słów.